

[Bertel Dahlgaard.]

esser, til hvilke de paagældende Værdier overdrages, og som jo vil være meget interesserede i at overtage Værdierne til den laveste mulige Pris. Det er min Overbevisning, at Ansvaret paa dette Omraade maa placeres paa et noget bredere Grundlag end hos Enkeltmand. I hvert Fald er det ganske givet, at der i modsat Fald i Loven maatte indsættes Bestemmelser vedrørende Formerne for Realisationen, som sikrer, at den fulde Værdi fremkommer.

Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse sige, at jeg finder ingen Grund til i Loven at give Adgang til Undtagelser fra Regelen om, at den tyske Ejendom skal overdrages til danske Statsborgere.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg gaar ud fra, at Ministeren er rede til i Udvalget at give alle Oplysninger, ogsaa vedrørende den hidtidige Administration af Aktieselskaber med tysk Kapital. Den højtærede Minister ved, at jeg i denne Forbindelse har bebudet Spørgsmaal fremsat i Finansudvalget, men det Udvalg, der nu nedsættes, vil jo være det rette Sted for en Drøftelse af disse Forhold.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til videre Behandling, idet vi fra vor Side gerne vil bidrage til, at Sagen fremmes saa hurtigt, som en saglig Behandling gør det muligt.

Stærmose: Der er allerede af tidligere ærede Ordførere gjort opmærksom paa, at det er vanskeligt for os uden videre at acceptere det Princip, som ligger bag ved Lovforslaget. Det drejer sig jo her, som det er blevet sagt meget klart af det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, om, at Ansvaret for Krigen føres direkte ud til de enkelte tyske og japanske Statsborgere, og det fremgaar ogsaa klart af de Indlæg, der hidtil er fremkommet, at det er dette, der giver Hovedpinen med Hensyn til Forholdet mellem Magt og Ret, det Forhold, som jo altid er i Opløsning under en Krig, og som ogsaa i den første Efterkrigstid vil være meget uklart. Indtil Krigen er gjort op, vil Grænsen mellem Magt og Ret altid være flydende. Vi har fra vor Side akkurat de samme Betæneligheder, som allerede flere Gange er blevet fremført her, over for Forslagets meget haarde Bestemmelser, og vi vil meget gerne være med til at faa indført Ændringer, der muliggør en mere retfærdig Behandling af Enkeltpersoner end den, vi maa forudse efter den rigoristiske Form, Lovforslagets enkelte Paragraffer nu har.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram sagde, at et saa vidtgaende Ansvarlighedsprincip med Hensyn til en Krig havde man ikke før set praktiseret. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at hvis man prøver paa at opbygge en folkeretlig Argumentation for hele det Grundprincip, som denne Konfiskationslov hviler paa, saa kan man finde en hel Række Fortilfælde, hvor man netop har praktiseret denne vidtgaende Ansvarlighed. Ganske vist kommer der ogsaa under en folkeretlig Argumentation andre Ting frem, og det bliver et meget stort Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende er tilbøjelig til at besvare bekræftende, om vi ikke i Udviklingen fra Haager-Konventionen ved dette Aarhundredes Begyndelse og indtil nu i Virkeligheden maa se et Tilbage-skrift med Hensyn til Retsprincipper, men vi kan altsaa, hvis vi vælger at opbygge en folkeretlig motiveret Begrundelse, finde adskillige Fortilfælde.

Hvis vi ønsker et paa dansk Grund, kan vi betragte Tilfældet fra 1807: Efter det britiske Ran af Flaaden udstedte den enevældige Konge Forordningen om, at enkelte britiske Statsborgeres Ejendom her i Landet skulde inddrages til Fordel for den danske Statskasse paa Grund af den Fortræd, som Hans britiske Majestæt havde forvoldt paa danske Undersaatters Liv og Ejendom. Men selv om vi altsaa finder visse Fortilfælde og folkeretligt opbygger et Argument, ogsaa med Henvisning til den Praksis, som blev fulgt efter den første Verdenskrig, saa er det alligevel efter min Gruppes Mening fuldkommen berettiget, at vi ogsaa tager Hensyn til de menneskelige Skæbner, som vi nu kender gennem de enkelte Eksempler, Tilfælde, hvor det er vort Ønske at optræde human og retsindigt, og at der i denne Lov gives Mulighed for paa et enkelt specielt Omraade at følge en bestemt dansk Linie.

Jeg vilde sætte megen Pris paa, om det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, allerede før første Behandling slutter, vilde udtale sig om det Spørgsmaal, som jeg nu gerne vil gøre opmærksom paa.

Efter Lovforslagets Bestemmelser vil der ske en Inddragelse af Panterettigheder i det tyske Mindretals Privatskoler, dets Børnehaver og lignende Institutioner i Nordslesvig. Det er tidligere her blevet dokumenteret, hvorledes disse kulturelle Institutioner for det tyske Mindretal er behæftet med tinglyst Gæld enten til Enkeltpersoner i Nordslesvig, der er danske Statsborgere, men som er Straamænd for de tyske Organisationer, eller til tyske Organisationer med Hjemsted i det tyske Rige. Der er jo efter